

Î N C H E I E R E

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Sveatoslav Moldovan

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Postovan Dumitru împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechimea în muncă,

împotriva deciziei din 10 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova împotriva hotărârii din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

c o n s t a ț ă :

La 29 martie 2018 Postovan Dumitru reprezentat de avocatul Petru Bobu în baza mandatului seria MA nr. 1009434 din 25 ianuarie 2018, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechimea în muncă.

În motivarea acțiunii avocatul Petru Bobu a indicat că începând cu 30 iulie 1973 – până la 27 august 1985, apoi de la 07 iulie 1988 – până la 20 septembrie 1998, Postovan Dumitru a activat în organele procuraturii Republicii Moldova în diferite funcții de procuror, având o vechime în muncă în funcția respectivă de 22 ani, 04 luni și 07 zile.

Începând cu 30 iulie 1998, la atingerea vârstei de 50 de ani, în temeiul Legii cu privire la Procuratură nr. 902 din 29 ianuarie 1992, în vigoare la acel moment, cu aplicarea art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului, lui Postovan Dumitru i-a fost stabilită pensia pentru vechimea în muncă în mărime de 75% din salariul mediu lunar procurorului în exercițiu – Procuror General, pe care o primea sistematic, cu respectarea obligatorie a principiului recalculării pensiei, la fiecare majorare ordinară a salariului lunar al procurorului în exercițiu, ce a durat până la sfârșitul anului 2011.

Conform art. 34 alin. (6) din Legea cu privire la Procuratură nr. 118 din 14 martie 2003, procurorii pensionați beneficiau de recalcularea pensiei, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începând cu luna următoare celei în care s-a majorat salariul, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

Odată cu majorarea salariului procurorului în exercițiu în baza Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, începând cu 01 ianuarie 2008, cuantumul pensiei lui Postovan Dumitru a fost recalculat conform dreptului dobândit.

Conform art. 73 alin. (8) din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în vigoare până la 01 iulie 2011, procurorii pensionați au beneficiat de dreptul de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă odată cu majorarea generală a salariului procurorilor în exercițiu.

Respectiv, în condițiile legii, Postovan Dumitru beneficiază de dreptul la recalcularea pensiei în mărime de 75% din salariul Procurorului General în exercițiu conform funcției deținute, dobândit legal la 30 iulie 1998.

Prin Legea nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, salariul procurorului s-a majorat cu 35%, care s-a efectuat începând cu 01 ianuarie 2013.

Potrivit Legii nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începând cu 01 august 2016 salariul de funcție al procurorului s-a stabilit în raport cu salariul judecătorului conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținând-se cont de nivelul procuraturii în care și-a desfășurat activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror.

Conform art. 5¹ alin. (3) lit. b) și art. 5² lit. a) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, salariul de funcție al procurorului din Procuratura Generală, cu o vechime în funcția de procuror de peste 16 ani, este de 4,5 salarii medii pe economie, iar pentru exercitarea funcției de Procuror General beneficiază de un spor calculat în raport procentual față de salariul de funcție în cuantum de 20%, condiție pe care Postovan Dumitru o întrunește.

Organul de asigurări sociale din motive necunoscute nu a efectuat recalcularea pensiei lui Postovan Dumitru conform legii, lipsind-l de acest drept dobândit legal în anul 1998, stabilindu-i mărimea pensiei, cu aplicarea mecanismului general de indexare a acesteia la 01 aprilie a fiecărui an.

La 08 februarie 2018 Postovan Dumitru s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu cerere, solicitând recalcularea și achitarea, începând cu 01 aprilie 2013, a pensiei pentru vechime în muncă, luând în calcul că potrivit Legii nr. 37 din 07 martie 2015 cu privire la Sistemul de salarizare în sectorul bugetar, salariul Procurorului General s-a majorat cu 35%. Recalcularea și achitarea pensiei pentru vechime în muncă urmând a fi efectuată în raport cu salariul Procurorului General, în exercițiu, majorat ulterior în condițiile Legii nr. 152 din 01 iulie 2016, în vigoare de la 01 august 2016, despre modificarea Legii cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar. Recalcularea și achitarea pensiei pentru vechime în muncă să fie efectuată de fiecare dată cu majorarea salariului Procurorului General, în exercițiu.

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. P-309/18 din 05 martie 2018, cererea lui Dumitru Postovan a fost respinsă din motiv că potrivit art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008, modificat prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011, procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, astfel începând cu 01 iulie 2011 drepturile de pensionare a procurorilor sunt reglementate de art. 46² din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998, care nu prevede faptul că pensiile procurorilor și indemnizațiile viagere se recalculează în cazul majorării generale a salariului procurorilor.

Începând cu 01 iulie 2011, pensia procurorilor nu se mai recalculează, dar se indexează anual la 01 aprilie conform art. 13 din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998.

Consideră Postovan Dumitru că refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale privind recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă, expus în răspunsul nr. P-309/18 din 05 martie 2018, este ilegal și neîntemeiat, pârâta la examinarea cererii prealabile nu a determinat corect raportul juridic litigios, deoarece prevederile Legii nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin care au fost abrogate alin. (3)-(10) ale art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, nu sunt aplicabile speței, având în vedere faptul că conform Legii nr. 902 din 29 ianuarie 1992 cu privire la Procuratură, Legii nr. 118 din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, ajustată la Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului și Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în calitate de procuror în demisie, deține dreptul la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele prevăzute pentru judecător.

Mai mult ca atât, procurorilor pensionați până la adoptarea Legii nr. 118 din 14 martie 2003, li se achitau pensiile conform Legii nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului.

Prin refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula și achita lui Postovan Dumitru pensia pentru vechimea în muncă, a fost încălcat dreptul legal al acestuia dobândit la momentul stabilirii pensiei și nu poate fi restrâns pe viitor.

Casa Națională de Asigurări Sociale este obligată să recalculeze pensia lui Dumitru Postovan pentru vechime în muncă, ținând cont de majorarea salariului Procurorului General, în exercițiu, începând cu 05 aprilie 2013, data intrării în vigoare a Anexei nr. 3 la Legea nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, cu majorarea ulterioară de la 01 august 2016, data intrării în vigoare a Legii nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative și de fiecare dată a majorării salariului procurorului în exercițiu în funcția dată de - Procuror General, pe viitor.

Argumentul organului de asigurări sociale că drepturile de pensioare a procurorilor sunt reglementate de prevederile art. 46² din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, care nu prevăd faptul că pensiile procurorilor și indemnizațiile viagere se recalculează în cazul majorării generale a salariului procurorilor, este unul neîntemeiat, deoarece norma dată de drept a intrat în vigoare la 01 iulie 2011, pe când Dumitru Postovan beneficiază de pensie pentru vechime în muncă începând cu 30 iulie 1998.

A cerut Postovan Dumitru reprezentat de avocatul Petru Bobu admiterea acțiunii, anularea refuzului Casei Naționale de Asigurări Sociale expus în răspunsul nr. P-309/18 din 05 martie 2018 privind recalcularea pensiei, cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite lui Postovan Dumitru, începând cu 01 aprilie 2013, pensia pentru vechimea în muncă, luându-se în calcul că potrivit Legii nr. 37 din 07 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, salariul Procurorului General a fost majorat cu 35%; recalcularea și achitarea lui Dumitru Postovan a pensiei pentru vechime în muncă în raport cu salariul Procurorului General, în exercițiu, majorat ulterior în condițiile Legii nr. 152 din 01 iulie 2016, în vigoare de la 01 august 2016, despre modificarea Legii cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar; recalcularea și achitarea lui Dumitru Postovan a pensiei pentru vechime în muncă de fiecare dată a majorării salariului Procurorului General, în exercițiu.

Prin hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă.

S-a recunoscut ca fiind neîntemeiat refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale expus în răspunsul nr. P-309/18 din 05 martie 2018 privind recalcularea pensiei.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite lui Postovan Dumitru pensia pentru vechimea în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat Procurorului General, ținând cont de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începând cu 01 aprilie 2013.

Prin decizia din 10 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile că conform art. 45 alin. (1) din Legea nr. 902 din 29 ianuarie 1992 cu privire la Procuratură, în vigoare până la 18 aprilie 2003, salariul procurorilor și anchetatorilor se stabileau în funcție de post, gradul de clasificare respectiv, cu o deviere în limita a 5%.

Procurorii și anchetatorii au dreptul la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele, prevăzute pentru judecători.

Iar, potrivit art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, judecătorul are dreptul la pensie conform Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Reieșind din Hotărârea nr. 4 din 27 ianuarie 2000 a Curții Constituționale „Privind controlul constituționalității unor prevederi din legile care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici”, cuantumul pensiei, stabilit printr-o lege anterioară, nu poate fi micșorat, iar plata pensiei fixate nu poate fi suspendată printr-un act normativ adoptat ulterior.

Diminuarea cuantumului sau suspendarea plății pensiei sunt posibile numai în cazurile în care la stabilirea ei au fost comise abuzuri sau alte încălcări ale legii.

Schimbările ce vizează condițiile de plată a pensiilor pentru judecători, procurori, anchetatorii Procuraturii și funcționarii publici, stabilite până la intrarea în vigoare a Legii nr. 522 din 28 iulie 1999 cu privire la modificarea, completarea și abrogarea unor acte legislative, instituite de către legiuitor, contravine art. 47 alin. (2) și art. 76 din Constituție și principiului respectării drepturilor dobândite anterior în mod licit.

Totodată, prin Hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011 a Curții Constituționale „Privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați”, au fost declarate neconstituționale art. II și pct. 7 și 9 ale art. III din Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative” ce se referă la modificarea art. 26, 31, 32, 32¹, 32², 32³, 33 din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 „Cu privire la statutul judecătorului” și în partea referitoare la art. 46¹ din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 „Privind pensiile de asigurări sociale de stat”.

Curtea Constituțională a reținut că un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art. 46 și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, numai în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are o valoare economică.

Aplicativ la prezenta cauză un drept patrimonial dobândit ar însemna dreptul la pensie ce se află în plată, care deja are o valoare economică și astfel constituie un drept de proprietate al persoanei.

Un asemenea drept social reclamantul Dumitru Postovan l-a dobândit legal odată cu acordarea pensiei pentru vechime în muncă, începând cu 30 iulie 1998, iar drepturile diminuate prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, ca drepturi potențiale sau aleatorii, se referă la viitorii procurori cu drept de pensionare.

Dreptul lui Postovan Dumitru, cu aplicarea principiului recalculării pensiei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu, este menținut de instanța de jurisdicție constituțională, iar dreptul subiectiv constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare.

Legea nouă nefiind aplicabilă unei fapte din trecut conform prevederilor art. 6 din Codul civil, care stabilește expres că legea civilă nu are caracter retroactiv.

Referitor la argumentul Casei Naționale de Asigurări Sociale precum că drepturile de pensionare a procurorilor sunt reglementate de prevederile art. 46² din Legea cu privire la pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998, au notat instanțele de judecată că normă dată de drept a fost introdusă prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011, în vigoare din 01 iulie 2011, pe când Postovan Dumitru a obținut dreptul la pensie începând cu 30 iulie 1998.

La 28 iunie 2019 Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 10 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului Casa Națională de Asigurări Sociale a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat cauza superficial, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, în special nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

La 02 octombrie 2019, în adresa lui Postovan Dumitru a fost expediată copia recursului depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia din 10 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale la 16 mai 2019, recepționată de recurentă la 03 iunie 2019 (f.d. 180, 184).

Cererea de recurs a fost depusă la 28 iunie 2019, adică în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul Casei Naționale de Asigurări Sociale cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității

constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă din recursul depus nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

Sveatoslav Moldovan